

EEN CONGRES IN VOORBEREIDING

De aandoeningen, die het menselijk gebit bedreigen, hetzij vanaf de doorbraak (caries, afwijkingen in stand) dan wel na het intreden van een min of meer gevorderde levensperiode (paradentopathiën) hebben het eerst de wetenschappelijke aandacht tot zich getrokken. Het streven daarbij was een bestudering in verband met de toepassing van therapeutische middelen en methoden. Dat op dit gebied grote vorderingen zijn gemaakt behoeft niet meer te worden vastgesteld en nog steeds is de meeste belangstelling gericht op hetgeen ter genezing kan worden bereikt of nieuwe vooruitzichten biedt op verder gaande toepassingen tot behoud en herstel van het aangetaste kauworgaan.

De bijzondere structuur der tandweefsels en van het bevestigings-systeem der gebitselementen hebben aan de therapie een bij uitstek technisch-manipulatief karakter gegeven, waarvan een steeds verder gaande verfijning het overheersende bestanddeel uitmaakt van de locale behandeling. Daar komt bij dat elke vooruitgang in feite een verdere complicering van de therapeutische techniek in zich sluit. Een vernieuwing, die tevens een vereenvoudiging betekent in de toepassing, vergeleken met de oudere werkwijze, laat nog steeds op zich wachten.

Uit een en ander vloeit tevens voort dat de sociale betekenis van de wetenschappelijke ontwikkeling der tandheekkunde, gelijk boven aangeduid, door de hogere technische eisen die zij aan de practicus stelt, van zeer beperkte aard is.

Dit alles zo zijnde, ligt het voor de hand dat de belangstelling in de vooruitgang op het gebied der tandheekkunde zich uiteraard bepaalt tot de enge kring der vaklieden. Van buitenstaanders kan niet worden verwacht dat zij — bij gemis aan kennis en inzicht in de mérites ervan — zich hiertoe zouden opwerken.

Daar komt nog bij dat de tandheekkunst en de op gebitsbehoud gerichte behandeling een zuiver repressief kenmerk heeft en in wezen gericht is op het stuiten van een reeds in gang zijnd proces. Zij is dus niets anders dan herstelwerk, hetwelk door haar veelvuldigheid en tijdrovende bewerkingen op alle energie der beoefenaren beslag legt. Door het streven om steeds grotere bevolkingsgroepen in de sociale voorzieningen te betrekken, is zelfs een wanverhouding ontstaan tussen vraag en aanbod.

Het uit ervaring geboren adagium dat — nog afgezien van het grotere sociale nut — voorkómen effectiever en meer economisch is dan genezen, heeft inmiddels ook op ons terrein doen speuren naar mogelijkheden van voorbehoeding en preventie en het ligt voor de hand dat ten aanzien van het tot nu bereikte ook buiten vakkringen gerede belangstelling levendig is. Immers het betreft hier wetenschappelijke en organisatorische aspecten, waarvan de hygiënische tendenz verre uitgaat boven wat de reparatieve tandheekkunde sociaal kan tot stand brengen.

Zo goed als in de geneeskunde zijn het bij de bevordering der gebitsgezondheid de prophylaxe en de preventie (begrippen welke tandheelkundig een eigen betekenis hebben gekregen) die het verlossende woord hebben te spreken voor zover de wetenschappelijke ontwikkeling op dit gebied organisatorische maatregelen ter beschikking kan stellen.

Het zijn vooral deze overwegingen geweest die de grondslag hebben gevormd van het denkbeeld om ter gelegenheid van een in de Nederlandse tandheelkunde gedenkwaardige trits van verenigings-jubilea een congres te organiseren, waarvan de prophylaxe en de preventie de essentie zullen vormen. Men heeft het van belang en opportuun geacht aldus een milieu te scheppen waarin personen van wetenschappelijk en organisatorisch gezag de stand zullen opmaken van de problemen waarmede de research met betrekking tot het tandstelsel zijn omgeven en wat te dien aanzien reeds voor verwikkelijking vatbaar is gebleken.

Gemeenschappelijk zullen het Nederlands Tandheelkundig Genootschap, de Vereniging van Nederlandse Tandartsen en de Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde in de komende zomer hun resp. 75-, 60- en 40-jarig bestaan herdenken door middel van een Jubileum-Congres, hetwelk zijn tijdelijke zetel zal hebben in het Kurhaus te Scheveningen in de tweede week van Juni. Aldaar zullen gezaghebbende sprekers, zowel uit eigen land als van elders, de huidige stand van het cariesvraagstuk, het voorkómen van orthodontische afwijkingen en paradentopathiën, zomede te treffen maatregelen aan een critische beschouwing onderwerpen. Ten slotte zal ook de taak worden belicht welke de practiserende tandarts daarbij zal hebben te vervullen.

Om het geheel meerdere internationale luister bij te zetten, is de Fédération Dentaire Internationale bereid gevonden haar jaarlijkse samenkomst bij het Congres te doen aansluiten.

Zoals verwacht mag worden, zullen ook buiten de kring der tandartsen vele belangstellenden te vinden zijn, hetgeen niet zal nalaten aan het Congres meerdere importantie te verlenen die de positie der tandheelkunde alleen maar ten goede kan komen.

Het behoeft ook voor oningewijden geen betoog dat de organisatie van een dusdanige bijeenkomst in grote stijl veel en vooral vroegtijdig voorbereiding vereist. Het Uitvoerend Comité is dan ook reeds maanden in de weer om de plannen uit te werken; in grote lijnen is het daarmee gereed. Ook omtrent de verdere uitwerking zullen in de naaste toekomst gedetailleerde mededelingen volgen; een eerste informatie van de Publiciteitscommissie treft men elders in dit nummer aan.

Zowel de personen die de verantwoordelijke organisatorische taak aanvaard hebben als de energie waarmede zij de voorbereiding hebben ter hand genomen, rechtvaardigen de verwachting dat het Congres een mijlpaal zal worden in de geschiedenis der Nederlandse tandheelkunde.

R e d.